

Sygn. akt **VI RCa 63/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska (spr.)

SR del. do SO Jolanta Litwinowicz

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego S. B.** reprezentowanego przez matkę **L. P.**

przeciwko **M. B.**

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego **M. B.**

przeciwko **małoletniemu S. B.** reprezentowanemu przez matkę **L. P.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego-powoda wzajemnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 30 grudnia 2014 roku

sygn. akt III RC 1000/14

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 63/15

UZASADNIENIE

L. P., występując w imieniu małoletniego syna S. B., wystąpiła z pozwem o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 10 grudnia 2013 r. w sprawie III RC 781/13 od M. B. na rzecz małoletniego z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie.

Uzasadniając roszczenie podała, że małoletni ma obecnie (...) lata i od września zacznie uczęszczać do przedszkola. W związku z powyższym koszty utrzymania małoletniego znacznie wzrosną, niezbędny będzie zakup tzw. wyprawki za ok. 400 zł, opłacić przedszkole 250 zł. Całość kosztów utrzymania małoletniego powoda określona została na kwotę 900 zł w wymiarze miesiąca. L. P. podała ponadto, że pozwany nie interesuje się synem, nie kupuje mu żadnych prezentów, leków, nigdzie go nie zabiera. Całość kosztów związanych z zapewnieniem dziecku rozrywki pokrywa ona. Odnosnie

swojej sytuacji materialnej podała, że obecnie nie pracuje, jej dochody to kwota 500 zł alimentów od ojca i 300 zł alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego S.. Koszty zaś utrzymania związane z wynajmem stancji wynoszą 600 zł plus opłaty za gaz, prąd, telefon, woda w łącznej kwocie 300 zł. Wydatkami dzieli się z obecnym partnerem, w związku z czym na życie pozostaje jej ok. 350 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Motywuując stanowisko podał, że należycie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego. Od 19 października 2013 r. rozwiązała się jego umowa o pracę, zaś twierdzenia matki powoda, że pracuje bez umowy są nieprawdziwe. Obecnie jego zasiłek dla bezrobotnych wynosi 572,87 zł. W związku z tym alimenty jakie płaci w obecnie są już znaczne.

Jednocześnie wniósł o obniżenie alimentów do kwoty 200 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 30 grudnia 2014 r. zasądził od pozwanego M. B. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego powoda S. B. kwotę po 500 zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniego powoda L. P. do 10 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 października 2014 r. w miejsce alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 10 grudnia 2013r w sprawie III RC 781/13 ; oddalił powództwo w pozostałej części; oddalił powództwo wzajemne; odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi; wyrokowi w punkcie zasądającym podwyższone alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd ten ustalił, że małoletni S. B.ur. (...)pochodzi z nieformalnego związku L. P.i M. B.. Obecnie rodzice małoletniego powoda nie są razem. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 10 grudnia 2013r. w sprawie III RC 781/13 zasądzono od pozwanego M. B.na rzecz małoletniego powoda S. B.alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatne do 10 dnia każdego miesiąca, z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Małoletni powód miał wówczas (...) lata. Mieszkał razem z matką w wynajmowanym mieszkaniu. L. P.w czasie orzekania nie pracowała. Utrzymywała się z zasiłku rodzinnego w kwocie 77 zł oraz funduszu alimentacyjnego, gdyż miała przyznane na siebie alimenty od ojca w wysokości 500 zł. Pozwany pracował w Serwisie (...)Z. O.osiągając dochód wysokości 1600 zł brutto miesięcznie.

Obecnie małoletni S.ma (...)lata. Od września uczęszcza do przedszkola w S.. Koszty związane z pobytem dziecka w przedszkolu to 7,50 zł dziennie za obiady oraz dodatkowo symbolicznie 5 zł opłaty miesięcznej. L. P.nie pracuje, nadal utrzymuje się ze świadczenia alimentacyjnego w kwocie 500 zł oraz z alimentów przyznanych na rzecz syna S.w kwocie 300 zł. Mieszka na stancji z obecnym partnerem , z którym ma drugie dziecko w wieku niespełna roku. P. B.obecnie jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Pomimo braku pracy, ma środki finansowe na swoje utrzymanie. Świadczy o tym chociażby fakt, iż nie mógł się stawić na ogłoszenie wyroku, gdyż wyjechał na wczasy do E.. Pozwany mieszka wraz z rodzicami, nie ponosząc kosztów utrzymania. Pozwany choruje na stwardnienie rozsiane, otrzymywane leki refundowane są przez NFZ. Z przedstawionego nagrania złożonego na rozprawie przez matkę małoletniego wynika, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wykonuje on pracę w Serwisie (...).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo było częściowo uzasadnione.

W ocenie Sądu Rejonowego w ciągu ostatniego roku doszło do zmiany stosunków po stronie uprawnionego do alimentów, zmiany te uzasadniają zwiększenie wysokości alimentów.

Przede wszystkim małoletni powód zaczął chodzić do przedszkola, w związku z czym zwiększyły się jego koszty utrzymania - opłata za przedszkole, koszty wyprawki. Także jest w fazie intensywnego wzrostu i rozwoju co powoduje zwieszenie wydatków na żywność i częstą wymianę odzieży. W ocenie Sądu powyższe świadczy, że usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wzrosły, jednakże wzrost nie nastąpił w wymiarze, który usprawiedliwiałby podniesienie alimentów do dochodzonej powództwem kwoty.

Odnosząc się zaś do sytuacji ojca małoletniego podnieść należy, że jego dochody nie są znane. Co prawda jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku ale nie oznacza to że nie ma żadnych środków na swoje utrzymanie. Przeczy temu fakt wyjazdu na zagraniczny urlop. Na uwagę zasługuje również, że pozwany sam przyznał, że nie ponosi żadnych kosztów związanych z mieszkaniem u rodziców. Ponadto stan jego zdrowia pomimo choroby nie obciąża go finansowo, gdyż koszty związane z leczeniem pokrywane są z NFZ.

Po uwzględnieniu obecnych potrzeb małoletniego, alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie, przy uwzględnieniu dalszej pomocy ojca polegającej na zaangażowaniu się w wychowanie syna, pozwolą zaspokoić wszystkie usprawiedliwione potrzeby S. B..

Konsekwencją częściowego uwzględnienia powództwa o podwyższenie alimentów było oddalenie powództwa wzajemnego o ich obniżenie.

Od powyższego orzeczenia apelację złożył pozwany – powód wzajemny M. B. zaskarżając wyrok w części podwyższającej alimenty na rzecz powoda, nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności oraz w zakresie oddalającej jego powództwo o obniżenie alimentów.

Orzeczeniu zarzucił: niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: art.233 kpc przez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonania oceny tego materiału w sposób wybiórczy i niepełny, z pominięciem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a tym samym oparcie rozstrzygnięcia na niepełnym materiale dowodowym, w szczególności uwzględnienie twierdzeń i jedynie zdawkowych dokumentów przedłożonych przez powódkę (pозwaną wzajemną), którymi zresztą, (mimo, iż była do tego zobowiązana) nie udowodniła zasadności żądania podwyższenia alimentów, nie wykazała potrzeb dziecka, jak też pominięcie przez Sąd twierdzeń i dokumentów przedłożonych przez pozwanego (powoda wzajemnego), wskazujących na jego trudną sytuację majątkową, przejawiające się chociażby w tym, że Sąd:

- nie dał wiary twierdzeniom pozwanego (powoda wzajemnego) odnośnie jego źródeł dochodu, z uwagi na fakt, iż pozwany (powód wzajemny) przebywał na wczasach za granicą, co nie stanowi przecieź o jego dobrej sytuacji materialnej, bowiem powyższe wczasy nie były nawet przez stronę skarżącą finansowane,

- uznał, że przedłożone przez powódkę (pозwaną wzajemną) wydruki z portalu społecznościowego świadczą o tym, że pozwany (powód wzajemny) utrzymuje finansowo swoją partnerkę i prowadzi z nią bogate życie towarzyskie i rozrywkowe, mimo, iż wydruki te pochodzą z profilu niejakej J. W. i bez wątpienia na ich podstawie nie można wysnuć wniosków do jakich doszedł Sąd I instancji,

- oparł skarżone rozstrzygnięcie na powoływanych się przez powódkę (pозwaną wzajemną) w pozwie jak i na rozprawie tezach, że istnieją świadkowie, którzy poświadczą (. . .), co w ocenie pozwanego (powoda wzajemnego) jest nie tyle absurdalne, co niedopuszczalne. bowiem powódka (pозwana wzajemna) nie przedstawiła żadnych świadków, a mimo wszystko nie udowodniła w procesie, iż okoliczności, na które świadków tych rzekomo posiada i chciała powołać, istnieją.

Zarzucił ponadto naruszenie art.225 w zw. z art.316§1 i 2 kpc poprzez oparcie skarżonego rozstrzygnięcia na okoliczności, którą Sąd powziął do wiadomości po zamknięciu rozprawy (wyjazd pozwanego (powoda wzajemnego) do E.), mimo niewyjaśnienia przez Sąd tej

istotnej dla sprawy okoliczności, przez co całkowicie bezzasadnie Sąd uznał, iż pozwany (powód wzajemny) z uwagi na to, że był w E.na wycieczce ma możliwości zarobkowe na poziomie wyższym, niż wykazał w procesie. Naruszenie art. 328 § 2 kpc poprzez odniesienie się w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji do okoliczności (wyjazd pozwanego (powoda wzajemnego) do E.), która nie była w żaden sposób poruszana czy analizowana w postępowaniu przed Sądem I instancji, przez co Sąd błędnie przyjął podczas wyrokowania powyższe jako okoliczność wskazującą na

dobrą sytuację materialną pozwanego (powoda wzajemnego), mimo, iż nie posiadał dowodów na poparcie tejże tezy, a strony nie miały możliwości wypowiedzenia się w tej kwestii, ponadto Sąd nie wskazał w uzasadnieniu wyroku dlaczego odmówił wiarygodności przedłożonym przez pozwanego (powoda wzajemnego) dokumentom dotyczącym jego sytuacji finansowej, a z jakiego powodu uwzględnił twierdzenia powódki (pозwanej wzajemnej) co do usprawiedliwionych potrzeb dziecka,

Skarżący zarzucił orzeczeniu także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przejawiające się w tym, że Sąd I instancji uznał chociażby, że: strony nie kwestionowały dokumentów przedłożonych w sprawie, czemu przeczy zapis protokołu z rozprawy z dnia 16.12.2014r. jak i złożona przez pozwanego (powoda wzajemnego) odpowiedź na pozew, w której pozwany (powód wzajemny) przeczy wprost okolicznościom jakoby po rozwiązaniu stosunku pracy świadczył pracę w zakładzie pracodawcy, jak też odnosi się do przedłożonych przez powódkę (pозwaną wzajemną) dokumentów (protokół z rozprawy z dnia 16 grudnia 2014r.) wskazując, iż to nie on zamieszczał zdjęcia i informacje na portalu społecznościowym, a jego przyjaciółka, na co przecież pozwany (powód wzajemny) nie ma wpływu, a co bez wątpienia nie świadczy, iż jego sytuacja materialna jest w jakiś sposób z tego powodu lepsza; pozwany (powód wzajemny) nie dokłada się do opłat wspólnego zamieszkiwania z rodzicami, czemu przeczy treść protokołu z rozprawy z dnia 16.12.2014r., gdzie pozwany (powód wzajemny) jednoznacznie określa, że teraz takich kosztów nie ponosi, bowiem jest bezrobotny, a nie, że nie ponosi ich wcale; pozwany (powód wzajemny) nie ponosi kosztów związanych z chorobą, na którą cierpi od kilku lat, co stoi w sprzeczności zarówno z twierdzeniami jego samego jak i treścią złożonej przez niego odpowiedzi na pozew, gdzie pozwany (powód wzajemny) określa, iż mimo, iż leki refundowane są przez NFZ, koszty choroby to przede wszystkim konieczność dojazdu do szpitala w O., gdzie leki te należy przyjmować; powódka (pозwana wzajemna) widuje regularnie samochód pozwanego (powoda wzajemnego) przy zakładzie oponiarskim, gdzie takich okoliczności matka dziecka nie wskazała ani w pismach procesowych, ani na rozprawie; z jednej strony powódka (pозwana wzajemna) nie wykazała w toku postępowania (jak wskazuje Sąd - poza opisem kosztów przedszkola) znacznych zmian w strukturze wydatków na małoletniego, a mimo to Sąd podwyższył w sprawie wysokość świadczenia alimentacyjnego, nie mając ku temu podstaw, pomijając zupełnie okoliczność obecnej sytuacji powódki (pозwanej wzajemnej), która, poza nauką w co drugi weekend, na stałe przebywa w domu z młodszym dzieckiem, nie pracuje, przez co równie dobrze mogłaby zająć się starszym synem, a tym samym nie nadwyrężałaby domowego budżetu i zaoszczędziła na kosztach przedszkola.

Zarzucił orzeczeniu również naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art.138 w zw. z art.135 krio poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przez Sąd, polegające na niesłusznym przyjęciu, iż wystąpiła w sprawie taka zmiana stosunków po stronie małoletniego dziecka stron, która uzasadniała podwyższenie alimentów, a jednocześnie nieuwzględnienie przez Sąd zmiany stosunków po stronie pozwanego (powoda wzajemnego), która jak najbardziej uzasadniała uwzględnienie powództwa wzajemnego w zakresie obniżenia świadczeń alimentacyjnych.

W oparciu powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części I i V poprzez oddalenie powództwa głównego, zmianę zaskarżonego wyroku w części III i uwzględnienie powództwa wzajemnego, a tym samym zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z 10 grudnia 2013 r., w sprawie III RC 781/13 zasądającego od pozwanego na rzecz powoda świadczenia alimentacyjne w kwocie po 300 zł miesięcznie, poprzez obniżenie tychże alimentów i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda świadczenia alimentacyjnego w kwocie po 200,00zł. miesięcznie. Zasądzenie od powoda (pозwanej wzajemnej) na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) zwrotu kosztów procesu za II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że Sąd I instancji, Sąd, mimo, iż uwzględnił powództwo o podwyższenie alimentów w części, błędnie ustalił, iż miesięczne koszty utrzymania 3-letniego syna pozwany (powód wzajemny) winien zaspokajać co do kwoty 500,00zł. Skoro oboje małżonkowie mają obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka co do zasady w równym zakresie, należy domniemywać, iż koszt miesięczny utrzymania małoletniego

S. Sąd ustalił na kwotę 1000zł. Wysokości takich miesięcznych kosztów powódka (pозwana wzajemna) również nie udowodniła.

W ocenie skarżącego oparcie rozstrzygnięcia o tak przedstawione dowody jest nieprawidłowe. a wyrok Sądu I instancji wadliwy.

Sąd w sposób wybiórczy i zbyt dowolny ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu skarżonego wyroku ma miejsce wewnętrzna sprzeczność poczynionych ustaleń, błędy w ustaleniach faktycznych. Z jednej strony Sąd wskazuje, iż dokumenty zgromadzone w sprawie nie budziły jego wątpliwości, a z drugiej strony nie daje wiary okolicznościom przedstawionym przez pozwanego (powoda wzajemnego). Sąd nie uwzględnił faktu braku posiadania pracy przez pozwanego (powoda wzajemnego), (załączone w sprawie rozwiązanie umowy o pracę z dotychczasowym pracodawcą, świadectwo pracy), niskiego dochodu w postaci wyłącznie zasiłku z urzędu pracy (załączone zaświadczenie z urzędu pracy), ponoszonych wydatków i obciążenia finansowego w postaci rat kredytu (załączony harmonogram spłat kredytu). Jednocześnie Sąd najpierw twierdzi (uzasadnienie wyroku str.6), iż powódka (pозwana wzajemna) nie wykazała w toku postępowania poza opisanymi (wyłącznie) kosztami związanymi z pobytem dziecka w przedszkolu znacznych zmian w strukturze wydatków na małoletniego, a mimo to podwyższył w sprawie dotychczasowe alimenty aż o kwotę 200 zł, bezzasadnie uznając, iż przeciętny miesięczny koszt utrzymania syna to kwota 1000zł.

Zupełnie irracjonalnie Sąd podszedł również do przedłożonych przez powódkę (pозwaną wzajemną) wydruków z portalu społecznościowego. Po pierwsze są to informacje nie pochodzące od pozwanego (powoda wzajemnego), a po drugie dane z tego typu portali społecznościowych nie należą do aż tak wiarygodnych, aby stanowiły źródło wiedzy w sprawie sądowej. Ponadto z tychże wydruków nie sposób wyciągnąć wniosków, iż to pozwany (powód wzajemny) organizuje i finansuje rozrywki dla siebie i Pani J. W., szczególnie, że dane te pochodzą od Pani J..

Wskazał, iż wczasy w E. były sfinansowane przez rodzinę Pani J. W., a uczestnikami tej wycieczki był skarżący, Pani J.i jej siostra. Wycieczka była wykupiona w formie all inclusive bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów. W tym czasie pozwany (powód wzajemny) był bezrobotny, także nie blokowała go w tym zakresie nawet konieczność uzyskania zgody na urlop w zakładzie pracy.

Uzasadnienie skarżonego wyroku nie wyjaśnia w pełni stanowiska Wysokiego Sądu. Pomimo powołania się na okoliczność niewyjaśnioną przez strony w sprawie (wyjazd do E.), Sąd nie wskazał też w treści uzasadnienia dlaczego odmówił mocy dowodowej dokumentom przedłożonym przez pozwanego (powoda wzajemnego), zupełnie pominął fakt,

iż pozwany (powód wzajemny) nie uchyła się od świadczenia alimentacyjnego na rzecz syna, wręcz przeciwnie, chce pomagać, ale w sposób racjonalny, tak, aby stać go było na życie. Ponadto Sąd nie wyjaśnił w sposób logiczny z jakiego powodu uznał, że twierdzenia powódki (pозwanej wzajemnej), w większości oparte wyłącznie na opisie w piśmie procesowym

potrzeb dziecka, stanowią dowód tego, że nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia zwiększenie alimentów. Sąd nie uwzględnił również faktu, iż pozwany (powód wzajemny), w okresie, kiedy syn u niego przebywa, ponosi koszty z tym związane (choćby paragony dołączone w sprawie III Re 781/14). Na dowód ponoszenia dalszych kosztów pełnomocnik

załącza ostatnie rachunki pozwanego (powoda wzajemnego) za zakupy w okresie pobytu dziecka u ojca.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego (powoda wzajemnego) jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Na wstępie należy zauważyć, iż w ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń natury faktycznej, jak też i prawnej.

Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej i prawidłowej analizy przedłożonego przez strony materiału dowodowego. Także wnioski powzięte przez Sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Wnioski te są przekonująco uzasadnione.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu i nie zawiera też żadnej, merytorycznej argumentacji, która rozważania tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Wobec powyższego zarzuty pozwanego (powoda wzajemnego), jakoby Sąd I instancji nie uwzględnił jego aktualnej sytuacji materialnej i życiowej, jako uzasadnione wyłącznie osobistymi odczuciami pozwanego (powoda wzajemnego) nie mogą być uznane za zasadne. Apelacja sprowadza się w rezultacie do polemiki z ustaleniami i wyciągniętymi z tych ustaleń wnioskami.

Sąd II instancji uzupełnił postępowanie dowodowe. Dopuszczył dowody z rachunków oraz rozliczenia kosztów utrzymania przedszkolaka.

W ocenie Sądu dowody te zasługiwały na wiarę, potwierdziły wzrost kosztów utrzymania małoletniego powoda.

W niniejszej sprawie zastosowanie znalazł art. 138 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem w przypadku zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przyjętej praktyki orzeczniczej jednoznacznie wynika, że oceniając czy zachodzą przesłanki do zmiany obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, zarówno te dotyczące usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i możliwości zarobkowych i majątkowych stron.

Jak wynika z uzasadnienia Sądu I instancji Sąd ten uwzględnił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda związanych z jego wzrostem i rozwojem oraz z faktem, że małoletni zaczął uczęszczać do przedszkola. Ponadto małoletni wymaga leczenia (diagnozowana alergia) oraz odpowiedniej żywności i środków czystości.

Przyjąć należało, że możliwości zarobkowe M. B. pozwalają mu na płacenie podwyższonych alimentów. W ocenie Sądu wykazane zostało, że pozwany (powód wzajemny) wykonywał pracę zarobkową w czasie kiedy oficjalnie był bezrobotny. Świadczyły o tym zdjęcia przedstawione przez stronę powodową, fakt, iż samochód pozwanego (powoda wzajemnego) przez wiele godzin stał w tym samym miejscu pod zakładem pracy, a także okoliczność, że stać go jest na wiele ponadprzeciętnych wydatków, w szczególności zakup zagranicznych wczasów. Trudno bowiem przyjąć, że wszystkie te wydatki pokrywane były w całości przez obecną partnerkę pozwanego (powoda wzajemnego) i jej rodzinę.

Podkreślić należy, że obecnie pozwany (powód wzajemny) pracuje zarobkowo. Jego sytuacja materialna uległa poprawie. Ma własne źródło dochodu.

Nie można było zgodzić się z zarzutami pozwanego (powoda wzajemnego) dotyczącymi tego, że Sąd powinien uwzględnić fakt, że spotyka się on z synem i w tym czasie ponosi koszty jego utrzymania. Zauważyć należy, że spotkania pozwanego (powoda wzajemnego) z dzieckiem nie są częste (w marcu było to jedno spotkanie) i są krótkie. Fakt, że w tym czasie pozwany (powód wzajemny) robi zakupy dla dziecka nie może mieć wpływu na wysokość jego obowiązku alimentacyjnego. Nie przekłada się to bowiem na finansowanie usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Reasumując uznać należy, że kwota 500 złotych miesięcznie leży w możliwościach zarobkowych pozwanego (powoda wzajemnego).

Matka dziecka wypełnia swój obowiązek alimentacyjny głównie przez osobiste starania w opiece i wychowaniu małoletniego dlatego jej udział finansowy w kosztach utrzymania dziecka jest znacznie mniejszy.

Wobec powyższego podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda w takim zakresie jak zrobił to Sąd Rejonowy należało uznać za słuszne.

Mając na uwadze poczynione ustalenia Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego (powoda wzajemnego) jako bezzasadną (art. 385 k.p.c.).